

DOMSTOLENS KENDELSE

(Femte Afdeling)

af 27. februar 2003

i de forenede sager C-307/00 — C-311/00, Oliehandel Koeweit BV (sag C-307/00), Slibverwerking Noord-Brabant NV, Glückauf Sondershausen Entwicklungs- und Sicherungsgesellschaft mbH (sag C-308/00), PPG Industries Fiber Glass BV (sag C-309/00), Stork Veco BV (sag C-310/00), og Sturing Afvalverwijdering Noord-Brabant NV, Afvalverbranding Zuid Nederland NV, Mineralplus Gesellschaft für Mineralstoffaufbereitung und Verwertung mbH, tidligere UTR Umwelt GmbH (sag C-311/00) mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State) ⁽¹⁾

(»Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — miljø — direktiv 75/442/EØF om affald — forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald — direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald — angivelse — operationer til bortskaffelse eller nyttiggørelse af affald — indsigelser mod overførsler — grundlag — ulovlige overførsler«)

(2003/C 101/19)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-307/00 — C-311/00, angående anmodninger, som Raad van State (Nederlandene) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager, Oliehandel Koeweit BV (sag C-307/00), Slibverwerking Noord-Brabant NV, Glückauf Sondershausen Entwicklungs- und Sicherungsgesellschaft mbH (sag C-308/00), PPG Industries Fiber Glass BV (sag C-309/00), Stork Veco BV (sag C-310/00), og Sturing Afvalverwijdering Noord-Brabant NV, Afvalverbranding Zuid Nederland NV, Mineralplus Gesellschaft für Mineralstoffaufbereitung und Verwertung mbH, tidligere UTR Umwelt GmbH (sag C-311/00) mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1), af Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32), og ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996 (EFT L 135, s. 32), af Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) (EFT L 243, s. 31) og af Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald (EFT L 194, s. 23),

som ændret ved Rådets direktiv 87/101/EØF af 22. december 1986 (EFT 1987 L 42, s. 43), samt gyldigheden af artikel 4, stk. 3, litra b), nr. i), i forordning nr. 259/93, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af D.A.O. Edward, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne A. La Pergola (refererende dommer), P. Jann, S. von Bahr og A. Rosas; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 27. februar 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Nyttiggørelsesoperationer ved recirkulering eller genvinding af metaller og metalforbindelser eller ved recirkulering eller genvinding af andre uorganiske stoffer, som omhandlet i henholdsvis punkt R 4 og R 5 i bilag II B til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 og ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996, kan også omfatte »genbrug« som omhandlet i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, litra b), første led. Disse operationer indebærer ikke nødvendigvis, at det omhandlede affald bearbejdes, således at det kan bruges flere gange eller senere tages tilbage.
- 2) En operation til affaldsbehandling kan ikke samtidig klassificeres som bortskaffelse og nyttiggørelse i henhold til direktiv 75/442, som ændret ved direktiv 91/156 og ved beslutning 96/350. Foreligger der en operation, som ud fra beskrivelsen umiddelbart kan henføres til en bortskaffelsesoperation i bilag II A til nævnte direktiv eller til en nyttiggørelsesoperation i bilag II B til dette direktiv, skal det i det enkelte tilfælde undersøges, om hovedformålet med den omhandlede operation er, at affaldet kan opfylde en effektiv funktion ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, som ellers skulle have været anvendt i dette øjemed, og i sådant et tilfælde at opretholde en klassificering som nyttiggørelse.
- 3) Den klassificering, som de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten har foretaget af en given operation til affaldsbehandling, har ikke forrang for den klassificering, som de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten har foretaget, lige så lidt som sidstnævntes klassificering har forrang for den, som de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten har foretaget.
- 4) Det følger af den ordning, som er indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, at såfremt den kompetente myndighed i afsendelsesmedlemsstaten finder, at formålet med en affaldsoverførsel med urette er angivet som nyttiggørelse i anmeldelsen, skal denne myndighed støtte sin indsigelse mod overførslen på denne fejl i angivelsen uden henvisning til nogen præcis bestemmelse i nævnte forordning, såsom bl.a. artikel 4, stk. 3, litra b), nr. i), hvori de indsigelsesgrunde, som medlemsstaterne kan påberåbe sig i forhold til overførsel af affald til bortskaffelse, fastsættes.

- 5) I medfør af artikel 8, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald, som ændret ved Rådets direktiv 87/101/EØF af 22. december 1986, udgør overførslen af olieaffald, hvis indhold af PBC overstiger 50 ppm, med henblik på anvendelse som brændsel, en ulovlig overførsel af affald i henhold til artikel 26, stk. 1, litra e), i forordning nr. 259/93, som den kompetente myndighed er forpligtet til at modsætte sig, idet den udelukkende kan støtte sin indsigelse på denne ulovlighed, uden henvisning til en af særbestemmelserne i nævnte forordning, der fastsætter de indsigelsesgrunde, som medlemsstaterne kan påberåbe sig i forhold til overførsel af affald.

(¹) EFT C 335 af 25.11.2000.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 25. februar 2003

i sag C-445/01, Roberto Simoncello, Piero Boerio mod Direzione Provinciale del Lavoro (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Biella) (¹)

(»Etableringsfrihed — arbejdskraftens frie bevægelighed — offentlig virksomhed — forpligtelse til at give meddelelse om ansættelser — afvisning«)

(2003/C 101/20)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-445/01, angående en anmodning, som Tribunale di Biella (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Roberto Simoncello, Piero Boerio mod Direzione Provinciale del Lavoro, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 48 og 52 (efter ændring nu artikel 39 EF og 43 EF) samt EF-traktatens artikel 90 (nu artikel 86 EF), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne A. La Pergola og S. von Bahr; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 25. februar 2003 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, der er indgivet af Tribunale di Biella ved kendelse af 18. oktober 2001, afvises fra realitetsbehandling.

(¹) EFT C 84 af 6.4.2002.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 5. december 2002

i sag C-461/01 P, Polyxeni Tessa og Andreas Tessa mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(»Appel — statsstøtte — afgørelse truffet i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, tredje afsnit (nu artikel 88, stk. 2, tredje afsnit, EF) — påstand om annullation — appellen delvist afvist og delvist forkastet«)

(2003/C 101/21)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-461/01 P, Polyxeni Tessa og Andreas Tessa, Larissa (Grækenland) (befuldmægtiget: A. Tessa), angående appel af kendelse afsagt den 11. september 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-270/99, Polyxeni Tessa og Andreas Tessa mod Rådet (Sml. II, s. 2401), hvori der er nedlagt påstand om, at kendelsen ophæves — de andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J. Carbery og D. Zahariou), og Den Hellske Republik (befuldmægtigede: I. Chalkias og P. Mylonopoulos) — har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Timmermans (refererende dommer), og dommerne D.A.O. Edward og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 5. december 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Polyxeni Tessa og Andreas Tessa betaler deres egne samt Rådets omkostninger. Den Hellske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 17 af 19.1.2002.